

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΣΤΟ 4Ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΝΑΡ για την ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

Στο **4ο Συνέδριο του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση** χαιρέτησαν **15 συνολικά οργανώσεις**, ενώ είχε προσκληθεί **και το ΚΚΕ το οποίο δεν ανταποκρίθηκε**. Όλοι οι χαιρετισμοί παρακάτω (με σειρά οι οργανώσεις από άλλες χώρες, οι οργανώσεις της μαχόμενης αριστεράς, οι οργανώσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ):

Χαιρετισμός Ενωμένου Κομμουνιστικού Κόμματος Ρωσίας Προς το 4ο Συνέδριο του Νέου Αριστερού Ρεύματος

Αγαπητοί σύντροφοι,

Η Κεντρική Επιτροπή του Ενωμένου Κομμουνιστικού Κόμματος (UCP) χαιρεύει την έναρξη του 4ου Συνεδρίου της Οργάνωσής σας. Το Νέο Αριστερό Ρεύμα είναι ένα από τα κύρια αντιιμπεριαλιστικά, αντικαπιταλιστικά κινήματα της Ελλάδας, που αποδεικνύει διαρκώς τη θέση αρχής του στον αγώνα για τα δικαιώματα των εργαζομένων στην Ελλάδα, στην

Ευρώπη και στον κόσμο ολόκληρο, για το καλύτερο μέλλον της ανθρωπότητας.

Το συνέδριό σας εκτυλίσσεται σε μια δύσκολη και κρίσιμη στιγμή της βαθιάς οικονομικής κρίσης, της κρίσης του καπιταλισμού, που επιδεινώθηκε από την σήψη των βασικών αρχών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες είναι εξαρχής άδικες και δημιουργούν διακρίσεις.

Είναι ενθαρρυντικό να βλέπει κανείς πως οι Έλληνες αντιστέκονται στην κανιβαλιστική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τον NAP βρίσκεται στην πρωτοπορία αυτού του αγώνα.

Είμαστε πολύ ευτυχείς που το κόμμα μας εδραίωσε επαφές με το κίνημά σας τις ημέρες της 100ης επετείου της Μεγάλης Σοσιαλιστικής Επανάστασης του Οκτώβρη.

Χαιρόμαστε για την μακρά και εποικοδομητική συνεργασία μας. Για τους ακτιβιστές του Ενωμένου Κομμουνιστικού Κόμματος η ελληνική αντίσταση υπήρξε πάντα λαμπρό παράδειγμα του αγώνα για τα δικαιώματα των εργαζομένων, για μια ζωή χωρίς οικονομική καταπίεση και χωρίς πολιτικές δικτατορίες.

Ευχόμαστε καλή επιτυχία στο συνέδριό σας και στον αγώνα σας.

Για τη Γραμματεία της Κεντρικής Επιτροπής του Ενωμένου Κομμουνιστικού Κόμματος

Η Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του UCP

Ντάρια Μίτινα

Χαιρετισμός του Κόμματος Εργασίας (ΕΜΕΡ) Τουρκίας
στο 4ο συνέδριο του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Αγαπητοί σύντροφοι και φίλοι,

Χαιρετίζουμε το Συνέδριό σας, με αισθήματα συμπαράστασης και συντροφικότητας.

Πιστεύουμε ότι το Συνέδριό σας θα συμβάλει στην επιτυχία του αγώνα σας.

Αγαπητοί σύντροφοι και φίλοι,

Η πολιτική ημερήσια διάταξη στις δύο χώρες μας έχει πολλά κοινά σημεία. Οι κυρίαρχες τάξεις που βρίσκονται στην εξουσία, με την πολιτική που ακολουθούν, συνεχώς καλλιεργούν

τη διαφθορά και εξαπλώνουν την πείνα, την ανεργία, τη φτώχεια κ.α.

Κάτι ανάλογο συμβαίνει και στην εξωτερική πολιτική των δύο χωρών μας. Στη Συρία και το Ιράκ, το ISIS νικήθηκε, όμως στην περιοχή δεν φαίνεται να υπάρχει καθόλου σταθερότητα και ειρήνη. Ο ρωσο-ιρανικός άξονας από τη μία και ο αμερικανικός άξονας από την άλλη, δημιουργούν συνεχώς πολεμικές καταστάσεις εις βάρος των λαών της περιοχής. Η κυβέρνηση του κόμματος Ερντογάν, συνεχώς απειλεί τους Κούρδους σε Ιράκ και Συρία ώστε να μην προχωρήσουν σε μια λύση τύπου ομοσπονδίας. Αφ' ετέρου, η Τουρκία φαίνεται να κλίνει προς μια συμμαχία με Ιράν και Ρωσία. Από την άλλη πλευρά, η Αμερική σε συμμαχία με το Ισραήλ και τη Σαουδική Αραβία, φαίνεται να απειλεί τις χώρες της περιοχής. Φαίνεται πως ετοιμάζουν επιχείρηση ενάντια στο Λίβανο και την Παλαιστίνη. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο έχουν τη σημασία τους όσα ακούγονται για το ότι η Ελλάδα πούλησε όπλα στη Σαουδική Αραβία.

Αγαπητοί σύντροφοι,

Από την άλλη πλευρά, δεν έχει περάσει πολύς καιρός από τότε που είχαμε πραγματοποιήσει μια κοινή δραστηριότητα στα σύνορα για τους πρόσφυγες και μετανάστες.

Όμως, από τότε μέχρι τώρα η κατάσταση δεν έχει αλλάξει ούτε φαίνεται πως θα αλλάξει. Η ροή προσφύγων και μεταναστών συνεχίζεται, συνεχίζουν να πνίγονται άνθρωποι στο Αιγαίο.

Απέναντι σε όλες αυτές τις εξελίξεις, οι δύο γειτονικοί λαοί μας και τα κινήματα, τα προοδευτικά κόμματα και οργανώσεις στις δυο χώρες, πρέπει να έχουν μια στενή συνεργασία και αλληλεγγύη ενάντια σε όλα αυτά. Απαιτείται να είμαστε σε διαρκή ζωντανή επαφή και κοινή δράση. Να ενημερώνουμε συνεχώς τις μάζες για τις εξελίξεις και ταυτόχρονα να βαθύνουμε και να διευρύνουμε τη συνεργασία και την κοινή δράση μας.

Ως **Κόμμα Εργασίας**, ευχόμαστε καλή επιτυχία στις εργασίες και σε όλους τους συμμετέχοντες στο Συνέδριό σας!

Με επαναστατικούς χαιρετισμούς,

Κόμμα Εργασίας (ΕΜΕΡ)

Χαιρετισμός Λαϊκής Ενότητας

Αντιπροσωπεία της **Λαϊκής Ενότητας (ΛΑ.Ε)**, αποτελούμενη από τους **Βασ. Πριμικήρη, Διον. Φλαμιάτο** και **Γ. Βλάχο**, μέλη του Πολιτικού Συμβουλίου, παρευρέθηκε στην έναρξη των εργασιών του **4ου Συνεδρίου του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση**. Τα μέλη της αντιπροσωπείας απεύθυναν χαιρετισμό προς το Συνέδριο, το πλήρες κείμενο του οποίου έχει ως εξής:

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Χαιρετίζουμε τις διαδικασίες του 4ου συνεδρίου σας και ελπίζουμε να συμβάλουν δημιουργικά στη συζήτηση και τη δράση της ριζοσπαστικής Αριστεράς στη χώρα μας.

Μία χώρα που μαστίζεται 7 χρόνια από τη μνημονιακή λεηλασία εργατικών και λαϊκών εισοδημάτων και περιουσιών, της δημόσιας περιουσίας, των ονείρων και των ελπίδων του

λαού και ειδικά της νεολαίας μας. Μία χώρα όπου οι ντόπιοι και ξένοι δυνάστες της, το κεφάλαιο, η ΕΕ, το ΔΝΤ, έχουν καταργήσει την εθνική και λαϊκή κυριαρχία και επιβάλλουν το νόμο του οικονομικά ισχυρού.

Μία χώρα με ένα λαό όμως που ξεσηκώθηκε, πάλεψε, πίστεψε και προδόθηκε αυτή την 7ετία. Και σήμερα αναζητά, μουδιασμένος και επιφυλακτικός πλέον, μία νέα ελπίδα για μία φιλολαϊκή διέξοδο από την κρίση, τα μνημόνια και τη λιτότητα.

Ξέρουμε ότι η περίοδος δεν είναι εύκολη και απαιτείται ένταση των προσπαθειών για αυτό. Απαιτείται συνδυασμός νέων και κλασικών πρακτικών δράσης και οργάνωσης, νέες ιδέες και στόχοι προγραμματικά και πολιτικά. Απαιτείται μία ριζική επανίδρυση της Αριστεράς, για το σοσιαλισμό και τον κομμουνισμό του 21ου αιώνα.

Για αυτό το στόχο, βέβαια, δεν αρκεί ο πρακτικισμός της δύναμης της συνήθειας όλων μας, ούτε ένας αφηρημένος αναστοχασμός πέρα και έξω από την πολιτική δράση. Η διαδικασία της επανίδρυσης θα γίνει με νέα αναβάπτιση της Αριστεράς στα σύγχρονα κινήματα και στην προσπάθεια οικοδόμησης μίας νέας πολιτικής προοπτικής.

Για εμάς, η προοπτική συμπυκνώνεται σε αιτήματα-κρίκους ενός σύγχρονου ριζοσπαστικού μεταβατικού προγράμματος με σοσιαλιστική κατεύθυνση και στόχο. Αιτήματα όπως η κατάργηση μνημονίων και λιτότητας, η διαγραφή του χρέους, η εθνικοποίηση των τραπεζών, η αναδιανομή εισοδήματος προς όφελος των εργαζόμενων και λαϊκών τάξεων, η επανεθνικοποίηση στρατηγικών επιχειρήσεων, η στήριξη της κοινωνικής ασφάλισης, της υγείας, της παιδείας, της μικρομεσαίας αγροτιάς και της νεολαίας.

Αιτήματα που όλοι γνωρίζουμε, ειδικά μετά την εμπειρία του δημοψηφίσματος του 2015, πώς δεν μπορούν να υλοποιηθούν μέσα στη φυλακή της ΟΝΕ και της ΕΕ, που δεν μεταρρυθμίζονται παρά μόνο ανατρέπονται. Για αυτό θεωρούμε κεντρικούς στόχους για την υλοποίηση ενός φιλολαϊκού προγράμματος παραγωγικής ανασυγκρότησης και μετασχηματισμού την έξοδο από την ΟΝΕ και τη ρήξη με την ΕΕ.

Κεντρικό ζήτημα είναι και το υποκείμενο αυτής της αναγκαίας αντιμνημονιακής ανατροπής. Υποκείμενο θα είναι ο οργανωμένος λαός με την ίδια τη δράση του, με όχημα ένα ευρύ μέτωπο κοινωνικού και πολιτικού αγώνα με κορμό τις δυνάμεις της αντιμνημονιακής ριζοσπαστικής αριστεράς. Το διαρκές κάλεσμά μας για αυτό είναι ειλικρινές και αφορά σε όλα τα επίπεδα δράσης. Γιατί υπάρχει ανάγκη αγωνιστικής κοινής δράσης σε κάθε κοινωνικό μέτωπο και χώρο, αλλά και ανάγκη μετωπικής συνεργασίας και συμπόρευσης για να γίνει

πάλι η προοπτική και η ελπίδα ορατή και αξιόπιστη στα μάτια του λαού μας.

Με τις σκέψεις αυτές ευχόμαστε καλές εργασίες στο συνέδριό σας. Θα βρεθούμε στους δρόμους των αγώνων! Δίνουμε ήδη από κοινού, αυτό το χρονικό διάστημα, μεγάλες ταξικές μάχες, στα μέτωπα των εργατικών και κοινωνικών αγώνων για την απόκρουση των νέων σκληρών αντιλαϊκών μέτρων της τρίτης αξιολόγησης και στο μέτωπο της υπεράσπισης της λαϊκής κατοικίας και περιουσίας, ελπίζουμε να βρεθούμε και στο δρόμο συγκρότησης της νέας πολιτικής προοπτικής που έχουν ανάγκη οι εργαζόμενοι, ο λαός και η νεολαία μας.

Χαιρετισμός του Εργατικού Επαναστατικού Κόμματος - ΕΕΚ

Προς το 4ο Συνέδριο του ΝΑΡ

Αγαπητοί σύντροφοι, αγαπητές συντρόφισσες

Το Εργατικό Επαναστατικό Κόμμα (ΕΕΚ) στέλνει τους πιο θερμούς κομμουνιστικούς χαιρετισμούς στο 4ο Συνέδριό σας, ένα γεγονός σημαντικό όχι μόνο για σας αλλά και για το εργατικό -λαϊκό κίνημα, ιδιαίτερα για όλους τους αγωνιστές και αγωνίστριες που παλεύουν, αγωνιούν, αντιστέκονται, πεισμώνουν, ελπίζουν κι οραματίζονται την επαναστατική ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας και τον πανανθρώπινο κομμουνισμό. Δεν πρόκειται για τυπική φιλοφρόνηση αλλά για υπόμνηση της μεγάλης ευθύνης που έχετε κι εσείς κι όλοι μας.

Η κρισιμότητα των συνθηκών δεν μπορεί και δεν πρέπει να υποτιμηθεί: δέκα χρόνια μιας άλυτης μέχρι τώρα παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης, ο μνημονιακός κανιβαλισμός της ΕΕ, του ΔΝΤ, του κεφαλαίου, διεθνούς και ντόπιου, και όλων των αστικών κυβερνήσεων του, από τον Παπανδρέου και τους Σαμαροβενιζέλους στο ντουέτο Τσίπρα- Καμμένου, μετατρέψανε την χώρα μας σε τόπο κοινωνικών ερειπίων και τον λαό σε έθνος αποκλήρων που ζει σε ένα άθλιο παρόν χωρίς μέλλον. Ως τότε;

Δεν μπορεί, όμως, κι ούτε πρέπει να υποτιμηθεί κι η σύγχυση, ο σκεπτικισμός, ή και ηττοπάθεια σε ορισμένα τμήματα του λαού και του κινήματος που έσπειρε η αισχρή συνθηκολόγηση του ΣΥΡΙΖΑ με την τρόικα, το κεφάλαιο, την ΕΕ, το ΝΑΤΟ, ακόμα και τον ίδιο τον Τραμπ, με την διάψευση των προσδοκιών και των αυταπατών που δυστυχώς ενέτεινε η συμπόρευση, τάχα “κριτική”, με τον ΣΥΡΙΖΑ δυνάμεων που αυτοτοποθετούνται στον χώρο της ριζοσπαστικής ή και της κομμουνιστικής κι επαναστατικής Αριστεράς.

Η οικτρή διάψευση των συριζαϊκών επαγγελιών δεν σημαίνει και αυτόματη κατάρρευση του ρεφορμισμού ή και των ερωτοτροπιών μαζί του από αριστερές δυνάμεις, υποτίθεται “χωρίς αυταπάτες”. Αντίθετα, ο κίνδυνος αναβίωσης αυταπατών υπάρχει και τροφοδοτείται τώρα από την απάτη που διαδίδουν από κοινού κυβέρνηση και ΕΕ για πορεία, τάχατες, “εξόδου από τα μνημόνια μετά τον Αύγουστο του 2018” .

Με την ολοκλήρωση των αξιολογήσεων επιχειρείται να νομιμοποιηθεί και να μεταλλαχθεί σε μόνιμο καθεστώς η πλήρης απορρύθμιση της καπιταλιστικής οικονομίας και των εργασιακών σχέσεων που έχει συμβεί τα τελευταία επτά χρόνια.

Το παραμύθι μιας “επιστροφής στην κανονικότητα, έστω σε χειρότερο επίπεδο” είναι υπονομευμένο εξ αρχής από την ίδια την δομική κρίση του καπιταλισμού, ενόψει μάλιστα νέων εκρήξεών της σε διεθνές και ευρωπαϊκό επίπεδο. Δεν μπορεί να υπάρξει κοινωνική και πολιτική σταθεροποίηση σε συνθήκες οικονομικής αποσταθεροποίησης.

Όπως τονίζει το ΕΕΚ, προετοιμαζοντας το δικό του 16ο Συνέδριο:

“Οι “από πάνω” δεν έχουν καταφέρει να σταθεροποιήσουν την υπονομευμένη και διαρκώς κλονιζόμενη από την καπιταλιστική κρίση αστική κυριαρχία. Κι οι “από κάτω” δεν έχουν συντριβεί ακόμα σε μια αποφασιστική ταξική αναμέτρηση. Η αναμέτρηση αυτή δεν βρίσκεται πίσω, στο 2015, ούτε καν στο πρώτο κύμα εισβολής των μαζών στο προσκήνιο, το 2010-2012, που προκάλεσε η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση σε ένα προγενέστερο και συνεπώς ξεπερασμένο στάδιο. Η κρίσιμη αναμέτρηση βρίσκεται μπροστά κι η ιστορική πρόκληση ανοικτή.

[...] Καμιά αυταπάτη, κανένας συμβιβασμός: για να προχωρήσουμε μπροστά, για να αποτρέψουμε και την επιστροφή μιας ρεβανσιστικής Δεξιάς, πρέπει εμείς, ο λαός, να συγκρουστούμε με την κυβέρνηση Τσίπρα, να οργανωθούμε και να κινητοποιηθούμε με το όπλο της Γενικής Απεργίας διαρκείας ενάντια στον μνημονιακό ζυγό του κεφαλαίου και την ιμπεριαλιστική υποτέλεια, για την ανατροπή της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ από τα κάτω και αριστερά.”(Βλ. Νέα Προοπτική της 2/12/.2017)

Η διέξοδος από την κρίση ή θα είναι έξοδος επαναστατική διεθνιστική από το καπιταλιστικό σύστημα και την ΕΕ, για την εργατική εξουσία και την σοσιαλιστική ενοποίηση της Ευρώπης ή δεν θα υπάρξει.

Η ανάγκη κοινής δράσης απέναντι στην αστική κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεν μπορεί να

περιορισθεί σε μία κινηματική διαδικασία “συντονισμού” δυνάμεων. Το ΕΕΚ επαναλαμβάνει την πρότασή του και προς το 4ο Συνέδριο του ΝΑΡ:

Να προετοιμαστεί, να ζυμωθεί συστηματικά και να οργανωθεί μεθοδικά μια **Ανοιχτή Πανελλαδική Συνέλευση όλων των οργανώσεων και συλλογικοτήτων που παλεύουν για τη ρήξη με τον καπιταλισμό, για την κοινωνική χειραφέτηση**, από την επαναστατική Αριστερά, σε όλες τις οργανωμένες εκφράσεις της και τους πολυπληθείς ανένταχτους αγωνιστές έως τις αναρχικές ελευθεριακές συλλογικότητες. Να συζητήσουμε εκεί συλλογικά, χωρίς «καπελώματα», στείρες αντιπαραθέσεις και αρχηγισμούς αλλά και χωρίς απώλεια της πολιτικής ανεξαρτησίας και φυσιογνωμίας της κάθε συλλογικότητας και αγωνιστή. Κεντρικός στόχος πρέπει να είναι η επεξεργασία ενός κοινού εναλλακτικού προγράμματος διεξόδου από την κρίση, ενάντια στα προγράμματα λιτότητας και υποταγής στη μνημονιακή βαρβαρότητα που υπηρετούν τόσο η Δεξιά όσο και ο ΣΥΡΙΖΑ.

Πάνω σ’ αυτήν την βάση, να συζητήσουμε και να αποφασίσουμε ένα κοινό, τολμηρό σχέδιο πανελλαδικής δράσης, άμεσο και σε βάθος χρόνου, πάνω στα καυτά ταξικά-κοινωνικά ζητήματα.

Με συντροφικούς χαιρετισμούς

Η Κεντρική Επιτροπή του ΕΕΚ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ «ΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ»

Αγαπητοί σύνεδροι,
εκ μέρους της «Κίνησης Κομμουνιστών Εργατικός Αγώνας», χαιρετίζω το συνέδριο σας και εύχομαι ολόψυχα επιτυχία στις εργασίες του.
Η σύγκληση του συνεδρίου σας, διεξάγεται σε μία ιδιαίτερα δύσκολη περίοδο για το κομμουνιστικό και ριζοσπαστικό κίνημα, στην Ελλάδα αλλά και διεθνώς.

Ο καπιταλισμός εξέρχεται από την πρωτοφανούς έκτασης κρίση που ξέσπασε το 2007 - 2008, με όπλο την βίαιη επίθεση σε βάρος των λαϊκών κατακτήσεων μέσω της εφαρμογής δημοσιονομικών και νομισματικών πολιτικών που οδήγησαν σε άγριες περικοπές των κοινωνικών δαπανών, στη μείωση των μισθών και των συντάξεων, ενώ από την άλλη, υπήρξε μια πρωτοφανής κινητοποίηση κεφαλαίων τρισεκατομμυρίων ή και δεκάδων τρισεκατομμυρίων ευρώ που κατευθύνθηκαν στη διάσωση του καταρρέοντος τραπεζικού

συστήματος, το οποίο αποδείχθηκε το πιο ευάλωτο τμήμα του κεφαλαίου στην επέλαση της οικονομικής κρίσης.

Ενδεικτικά αναφέρουμε, ότι το κρατικό χρέος των ΗΠΑ από 11 τρις. δολάρια το 2007, το 2016 εκτινάχθηκε σε περισσότερο από 20 τρις. δολάρια το 2016 με αυξητική τάση, ενώ οικονομικοί αναλυτές εκτιμούν, ότι εάν αυτό ξεπεράσει τα 22 τρις. θα καταστεί μη διαχειρίσιμο.

Σύμφωνα επίσης με πρόσφατα στοιχεία, το παγκόσμιο ιδιωτικό και κρατικό χρέος, ανήλθε το Σεπτέμβρη του 2017 στο ιλιγγιώδες ποσό των 226 τρις. δολαρίων και αποτελεί τον υπ' αριθμό ένα κίνδυνο που απειλεί να βυθίσει την παγκόσμια οικονομία σε νέο κύκλο ύφεσης και κρίσης.

Την έντονη λαϊκή δυσαρέσκεια που προκλήθηκε από τις άγριες πολιτικές λιτότητας που εφαρμόστηκαν τα τελευταία δέκα χρόνια – και θα συνεχίζουν να εφαρμόζονται και την επόμενη περίοδο – δεν μπόρεσε να την εκμεταλλευτεί το κομμουνιστικό και ριζοσπαστικό κίνημα για να σχηματίσει τις γραμμές άμυνας ενάντια στο επελαύνον κεφάλαιο και να αντεπιτεθεί στη βάση ενός προγράμματος βαθιών ριζοσπαστικών αλλαγών, που θα αμφισβητούσαν την κυριαρχία του ιμπεριαλισμού, αλλά και την καπιταλιστική οργάνωση της οικονομίας και της κοινωνίας των σύγχρονων εθνών.

Σχεδόν αποκλειστικά ωφελημένη από την οικονομική κρίση, σε Ευρώπη και Αμερική, υπήρξε η άκρα και φασιστική δεξιά, η οποία αύξησε την επιρροή της σε λαϊκά και μικροαστικά στρώματα και σε πολλές χώρες της Ευρώπης αποτελεί σήμερα μια υπολογίσιμη πολιτική δύναμη.

Εδώ βρισκόμαστε σήμερα.
Και δύο λόγια για τα καθ' ημάς.

Η Ελλάδα ήταν από τις ελάχιστες χώρες, όπου η λαϊκή αντίδραση ενάντια στα σαρωτικά μέτρα λιτότητας κινήθηκε σε αντίθετη κατεύθυνση, απ' ότι σε άλλες χώρες.

Την περίοδο 2010 – 2012 διαμορφώνεται ένα αυθόρμητο ριζοσπαστικό κίνημα, που αγκάλιασε εκατοντάδες χιλιάδες λαού και απείλησε σοβαρά την σταθερότητα του αστικού πολιτικού και κοινωνικού συστήματος.

Τα τρία αυτά χρόνια, αποτελούν σταθμό στην ιστορία του μεταπολεμικού εργατικού και λαϊκού κινήματος, και από την άποψη αυτή, θα πρέπει να αντληθούν σοβαρά πολιτικά

συμπεράσματα από την ορμητική είσοδο στην ταξική πάλη ενός σημαντικού τμήματος της ελληνικής κοινωνίας αφ' ενός, αλλά και τη διάψευση των λαϊκών προσδοκιών για χάραξη μιας διαφορετικής πορείας της χώρας, έξω από τα ευρωενωσιακά και ατλαντικά δεσμά και την εξουσία του κεφαλαίου αφ' εταίρου.

Στο σημείο αυτό ένα μόνο. Το γεγονός ότι τη σφραγίδα στο ελπιδοφόρο αυτό κίνημα, την έβαλαν οι πιο συντηρητικές κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις, οι οποίες το ποδηγέτησαν και το υπονόμευσαν, μέσω της κυβέρνησης της «Πρώτη Φορά Αριστερά»... μία κυβέρνηση η οποία αποδείχτηκε δυνάστης και νεκροθάφτης της λαϊκής αναγέννησης, πρέπει να προβληματίσει σοβαρά όλους όσους επαγγέλλονται το σοσιαλιστικό και κομμουνιστικό αύριο της χώρας για τη δυναμική του πολιτικού τους προστάγματος στην ελληνική κοινωνία.

Με τις επισημάνσεις αυτές, ευχόμαστε κάθε επιτυχία στο συνέδριό σας.

Χαιρετισμός του ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΙΑΔΟΣΗΣ ΤΗΣ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΗΣ ΣΚΕΨΗΣ «Γ. ΚΟΡΔΑΤΟΣ»

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΝΑΡ

Αγαπητές συντρόφισσες και αγαπητοί σύντροφοι,

το συνέδριό σας διεξάγεται στον απόηχο μίας μεγάλης καπιταλιστικής κρίσης του παγκόσμιου καπιταλισμού, ενώ στην Ελλάδα έχει σημειωθεί η πιο άγρια αφαίμαξη του λαϊκού εισοδήματος και η μεγαλύτερη αποδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων στη μεταπολιτευτική περίοδο. Η ιδιομορφία της παρούσας φάσης έγκειται στο ότι στην κυβέρνηση βρίσκεται ένα κόμμα που επιμένει να αυτοχαρακτηρίζεται ως αριστερό.

Σήμερα έχει διαμορφωθεί μία κατάσταση, βασικοί άξονες της οποίας είναι:

- Η διευρυμένη φτωχοποίηση μεγάλων τμημάτων του ελληνικού πληθυσμού.
- Το μεγάλο ρεύμα μετανάστευσης νέων εργαζόμενων.
- Η προλεταριοποίηση μεσαίων στρωμάτων.
- Το ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου και η παρατεταμένη επιτροπεία της χώρας.

- Η ενδυνάμωση των σχέσεων εξάρτησης, πολιτικής και οικονομικής, της χώρας.
- Η αναδιαμόρφωση του αστικού πολιτικού σκηνικού, με αναδιατάξεις και με σταθεροποίηση των φασιστών.
- Η αδυναμία να αντιμετωπιστεί η κρίση με όποιο μίγμα πολιτικής κι αν εφαρμόζεται.

Η κατάσταση αυτή η χρονική αφετηρία της οποίας βρίσκεται στο 2010 –άρα έχει πλέον διαγράψει μία περίοδο που πάει προς την οκταετία– εγείρει σοβαρότατα ερωτήματα για την αριστερά και δη την κομμουνιστική. Γιατί η αριστερά δεν μπόρεσε να παρέμβει στην οξύτατη αυτή κρίση; Γιατί απώλεσε θέσεις στο κίνημα ή είχε πενιχρότατα αποτελέσματα με την πολιτική της, εντελώς αναντίστοιχα με το εύρος και το βάθος της επίθεσης; Γιατί η δυσαρέσκεια του κόσμου δεν εκφράστηκε ούτε εκλογικά υπέρ εκείνων των δυνάμεων που μάχονται;

Θεωρούμε πως οι κομμουνιστικές δυνάμεις θα πρέπει με θάρρος και με ειλικρίνεια να διατυπώνουν τις μεταξύ τους διαφωνίες. Οι όποιες συνεργασίες ή συμπήξεις προϋποθέτουν άριστη γνώση των διαφορών και όχι κουκούλωμά τους. Με αυτόν τον γνώμονα θα διατυπώσουμε τις παρακάτω σκέψεις.

Τα ερωτήματα είναι νόμιμα και ζητάνε απαντήσεις. Το NAP και η ANΤΑΡΣΥΑ έκαναν βήματα προς μία σωστή κατεύθυνση: ανοίχτηκαν σε χώρους και αγωνιστές έξω από την επιρροή τους. Υιοθέτησαν ένα μεταβατικό πρόγραμμα με ριζοσπαστικούς άξονες, όμως με έναν αντιφατικό τρόπο. Είναι σαφές ότι άλλα μέρη τις ANΤΑΡΣΥΑ αντιλαμβάνονται το μεταβατικό πρόγραμμα ως πρόγραμμα ζύμωσης και στην ουσία προπαγανδίζεται ο αντικαπιταλισμός και άλλοι το αντιλαμβάνονται ως πραγματική πρόταση εξουσίας σε μια μεταβατική φάση. Όσο αυτά τα πράγματα δεν είναι καθαρά, όσο υπάρχει αμφισημία στις θέσεις, τόσο τα πρακτικά βήματα δεν θα είναι στέρεα.

Το NAP και η ANΤΑΡΣΥΑ μίλησαν τόσο για το ταξικό ζήτημα όσο και για την επιτροπεία. Επιχείρησαν κάποιες πολιτικές και κινηματικές συγκλίσεις. Ωστόσο, ορισμένα από τα βήματα που πραγματοποιήθηκαν ήταν είτε ημιτελή, είτε διστακτικά, είτε διέπονταν από αντιφάσεις.

Η συζήτηση ανάμεσα στις κομμουνιστικές δυνάμεις για τη συγκρότηση μελλοντικά ενός νέου κομμουνιστικού φορέα είναι απολύτως αναγκαία, αλλά θα πρέπει να διεξαχθεί δίχως τις παθογένειες του παρελθόντος. Επομένως, ένα πρώτο βήμα είναι να εντοπιστούν αυτές οι παθογένειες και στη συνέχεια να ξεκινήσει ένας διάλογος που δεν πρέπει να γίνει

βεβιασμένα. Ταυτόχρονο μέλημα, όμως, πρέπει να είναι και η συγκρότηση ενός πολιτικού μετώπου με το αντίστοιχο κοινωνικό του μέτωπο, Μέτωπο που θα στηρίζεται αποκλειστικά στους άξονες: διαγραφή χρέους, έξοδος από ΕΕ, εθnicoποίηση στρατηγικών τομέων, ριζικός εκδημοκρατισμός. Τα τρία αυτά επίπεδα, κομμουνιστικό κόμμα, πολιτικό και κοινωνικό μέτωπο, οφείλουν να είναι αλληλοτροφοδοτούμενα και αλληλοεπηρεαζόμενα. Η αναγέννηση του εργατικού και λαϊκού κινήματος, όπως και η σφραγίδα των κομμουνιστών είναι απαραίτητος όρος για να διανοίξει ο δρόμος για το κοινωνικό όραμα μιας άλλης κοινωνίας.

Το ΝΑΡ, παρά τις αδυναμίες και τα λάθη του, έχει παίξει ένα σημαντικό ρόλο στο να διατηρηθεί ζωντανό το κομμουνιστικό όραμα. Στο επόμενο χρονικό διάστημα καλείται να συμβάλει και στα τρία επίπεδα για τα οποία έγινε λόγος παραπάνω.

Σας ευχόμαστε καλή επιτυχία στο συνέδριό σας και αντάμωση στους δρόμους του αγώνα.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΙΑΔΟΣΗΣ ΤΗΣ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΗΣ ΣΚΕΨΗΣ Γ. ΚΟΡΔΑΤΟΣ

Χαιρετισμός Ανασύνθεσης - Ο.Ν.Ρ.Α.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Χαιρόμαστε που βρισκόμαστε μαζί σας στο 4ο συνέδριό σας, το οποίο ελπίζουμε πως θα συμβάλει στην αναζωογόνηση του ευρύτερου ανταγωνιστικού κινήματος και της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στη χώρα μας.

Βρισκόμαστε σε μια περίοδο κατά την οποία οι αστικές δυνάμεις έχουν καταφέρει να διαμορφώσουν μια νέα καθημερινότητα για τους εργαζόμενους και τη νεολαία, πολύ πιο γκρίζα και αποκρουστική από αυτή που έζησε η προηγούμενη γενιά. Σ' αυτή τη νέα κανονικότητα, όπου κανένα δικαίωμα δεν είναι πλέον δεδομένο για τους από κάτω, χτίζεται και ένα νέο σημείο πολιτικής "σταθερότητας". Η ασφυκτική συναίνεση κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, ΝΔ και λοιπών αντιδραστικών δυνάμεων γύρω από τη λατρεία της "ιερής" μανίας του κεφαλαίου για κέρδη, διαταράσσεται μόνο από τα διάφορα επεισόδια μιας μαύρης κωμωδίας, κατά την οποία ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ τσακώνονται με θεατρικό στόμφο για το ποιος είναι ο πιο άθλιος, μέσα σε μια ατμόσφαιρα ακραίου κυνισμού. Ενός κυνισμού που απωθεί όλο και περισσότερο τον απλό κόσμο του μόχθου από την πολιτική, και καλλιεργεί την παραίτηση, την ιδιότητα και την ενσωμάτωση, τη στιγμή που ο ναζισμός караδοκεί στη γωνία.

Αν κάτι μας αρέσει στη φυσιογνωμία του NAP, είναι η πεποίθηση ότι η παραπάνω εικόνα, δεν μπορεί να ανατραπεί με μια πολιτική “ολίγων ρήξης”. Σε μια περίοδο όπου οι αστικές δυνάμεις αποδεικνύουν στην πράξη ότι δεν κάνουν παραχωρήσεις, δεν μπορεί η πρόταση της αριστεράς να έχει επίκεντρο την ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας, περιμένοντας ότι το μεγάλο πρόβλημα της ανεργίας θα λυθεί μέσω μιας νέας καπιταλιστικής συσσώρευσης, ή ακόμα χειρότερα, ότι το πρόβλημα της καταστροφής του περιβάλλοντος δεν θα λυθεί καθόλου. Δεν είναι δυνατόν να θεωρεί η αριστερά ότι τα μεγάλα αδιέξοδα του καπιταλισμού θα λυθούν τελικά με περισσότερο καπιταλισμό, στην ανάπτυξη του οποίου θα μας οδηγήσει η απλή αλλαγή νομίσματος και η αναβίωση του κρατικού παρεμβατισμού στην οικονομία. Στην απόρριψη αυτής της λογικής, που με δραματικό τρόπο συνάντησε τα όριά της το καλοκαίρι του 2015, το NAP έχει συμβάλλει καθοριστικά, με την πεισματική άρνησή του να παραπέμψει τη συζήτηση για την ανατροπή του καπιταλισμού σε κάποιο μακρινό μέλλον, όπου τάχα “οι συσχετισμοί θα είναι καλύτεροι”.

Ωστόσο, όσο μεγαλύτερες είναι οι προκλήσεις που αναλαμβάνουμε, τόσο πιο σκληρή είναι η αναμέτρηση με τα ίδια τα όρια και τις αδυναμίες μας. Πώς μπορεί η αντικαπιταλιστική-επαναστατική αριστερά σήμερα να βγει δυναμικά στο προσκήνιο; Στην απάντηση αυτού του δύσκολου ερωτήματος ίσως έρθουμε πιο κοντά, αν τολμήσουμε να σκεφτούμε και να δράσουμε τόσο πρωτότυπα, όσο και συσπειρωτικά. Κατά τη γνώμη μας, η ηγεμονία δεν μπορεί να χτιστεί μονάχα με την υπεράσπιση ενός πολιτικού κεκτημένου, αλλά με την αξιοποίησή του ως απαραίτητο σημείο εφόρμησης για ευρύτερες μετωπικές πολιτικές συνθέσεις.

Μ’ αυτές τις σύντομες σκέψεις, ευχόμαστε ολόψυχα καλή επιτυχία στις εργασίες του συνεδρίου σας, και καλή επιτυχία στους κοινούς αγώνες που έχουμε μπροστά μας!

Χαιρετισμός του ΚΚΕ (μ-λ)

Στο 4ο Συνέδριο του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Εκ μέρους του **ΚΚΕ (μ-λ)** απευθύνουμε θερμό αγωνιστικό χαιρετισμό στο 4ο Συνέδριό σας, ευελπιστώντας οι εργασίες του να αποτελέσουν συμβολή στην πάλη του λαού μας ενάντια στην **καπιταλιστική βαρβαρότητα και την ιμπεριαλιστική θηριωδία**.

Ζούμε σε μια περίοδο **δομικής κρίσης αναπαραγωγής του καπιταλιστικού-**

ιμπεριαλιστικού συστήματος, με έκφρασή της την παρόξυνση όλων των αντιθέσεων που το χαρακτηρίζουν (εργασία-κεφάλαιο, λαοί-ιμπεριαλιστές, ενδοιμπεριαλιστικές) σε σύμπλεξη με τη διαδικασία αναδιάταξης δυνάμεων σε παγκόσμιο επίπεδο, με αποτέλεσμα την αχαλίνωτη επίθεση στην εργατική τάξη και τους λαούς, το κομμάτιασμα χωρών και λαών, το γκρέμισμα όλων των κατακτήσεων που η αδιάκοπη ταξική πάλη, με κορύφωσή της την πρώτη νικηφόρα έφοδο στον ουρανό των μπολσεβίκων έναν αιώνα πριν, κατάγραψε ως δικαιώματα και κατακτήσεις στο πλαίσιο της σοσιαλιστικής οικοδόμησης.

Σε **διεθνές επίπεδο**, οι ιμπεριαλιστικοί πόλεμοι κι επεμβάσεις διαδέχονται η μια την άλλη, σε μια αναμέτρηση «όλων εναντίων όλων» με βασικούς στρατηγικούς αντιπάλους τις **ΗΠΑ και την Ρωσία** και την προσπάθεια διαμόρφωσης και αποκρυστάλλωσης ανάλογων συμμαχιών και με χώρες σας τις Γερμανία-Γαλλία (ιμπεριαλιστική ΕΕ), την Κίνα, την Αγγλία που βαδίζει προς το Brexit, την Ιαπωνία να έχουν ένα ειδικό βάρος. Ο κίνδυνος μιας ευρύτερης ανάφλεξης σε περιοχές που ήδη έχουν βιώσει ή βιώνουν τα αποτελέσματα της ιμπεριαλιστικής πολιτικής και τους τυχοδιωκτισμούς των ντόπιων αστικών τάξεων (Ιράκ, Αφγανιστάν, Βαλκάνια. Λιβύη, Συρία, Ουκρανία κ.λπ.), σε συνδυασμό με την αναζήτηση ρόλου περιφερειακής δύναμης μιας σειράς αστικών τάξεων (Σαουδική Αραβία, Ιράν, Τουρκία, Ισραήλ για να μιλήσουμε για τις πιο «κοντινές» μας), προμηνύουν νέα δεινά για τους λαούς. **Δεινά που μπορούν να αποσοβηθούν μόνο μέσα από την ένταση κι ενίσχυση του αντιπολεμικού-αντιιμπεριαλιστικού αγώνα και του μετώπου πάλης των λαών σε ταξική και διεθνιστική βάση.**

Στη χώρα μας, η επίθεση στην εργατική τάξη και τους εργαζόμενους βρήκε άξιο συνεχιστή της στην αστική διαχείριση της κυβέρνησης **ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛΛ** που έδωσε νέα ώθηση στα δίσεκτα μνημονιακά χρόνια, προβοκάροντας κάθε έννοια Αριστεράς. Τα 7 χρόνια των μνημονίων επιχειρείται να μετατραπούν σε δεκαετίες και μόνιμη «επιτήρηση», με τους ιμπεριαλιστές της ΕΕ και των ΗΠΑ να βαθαίνουν την εξάρτηση και παραρτημοποίηση της χώρας και την ντόπια ολιγαρχία του πλούτου, πέρα από την πολιτική στήριξη απέναντι στον εχθρό-λαό, να επιδιώκει μπίζνες- αρπαχτές ως υπεργολάβος στο ξεπούλημα κάθε φυσικού πλούτου και υποδομής σε ιμπεριαλιστικά μονοπώλια, στο ξεζούμισμα της εργατικής δύναμης και την άντληση της μέγιστης δυνατής υπεραξίας. Η ραγδαία φτωχοποίηση πλατιών λαϊκών μαζών με το γκρέμισμα μισθών, μεροκάματων και συντάξεων, η εκτίναξη της ανεργίας, της υποαπασχόλησης και της επισφάλειας την ίδια ώρα που εκτοξεύεται ο βαθμός εκμετάλλευσης, το χτύπημα στον δωρεάν χαρακτήρα περίθαλψης-εκπαίδευσης-πρόνοιας, η διαρκής αντιασφαλιστική επιδρομή, η καταιγίδα των ιδιωτικοποιήσεων, το ξεκλήρισμα της φτωχομεσαίας αγροτιάς και της πρωτογενούς παραγωγής μαζί με την αποβιομηχάνιση της χώρας και τη δραστική συρρίκνωση του όποιου δευτερογενούς τομέα, **μαρτυρούν το**

μοντέλο «ανάπτυξης» που ευαγγελίζονται οι θιασώτες της: μια χώρα εισαγωγών και κάποιων υπηρεσιών (τουρισμός, επισιτισμός, τηλεπικοινωνίες, μεταφορές αλλά κι ενδιάμεσος σταθμός διακίνησης υδρογονανθράκων).

Μέσα σ' αυτή την κατάσταση, **ποιος ο ρόλος της Αριστεράς και η συμβολής της στην προσπάθεια ανασύστασης-ανασυγκρότησης του εργατικού-επαναστατικού-κομμουνιστικού κινήματος;** Έχουμε την άποψη ότι η ιστορία της πάλης των τάξεων και ιδιαίτερα η έφοδος των εργατών-κομμουνιστών του πρώτου μισού του 20ου αιώνα, όπως καταγράφηκε με την Μεγάλη Οκτωβριανή Σοσιαλιστική Επανάσταση στη Ρωσία αλλά και την ατελέσφορη προσπάθεια απάντησης στην καπιταλιστική παλινόρθωση μέσα από την Μεγάλη Προλεταριακή Πολιτιστική Επανάσταση στην Κίνα στη συνέχεια, οφείλει να αξιοποιηθεί, κρατώντας τα θετικά, κριτικάροντας κι απορρίπτοντας τ' αρνητικά. Ταυτόχρονα χωρίς να τίθεται σε αμφισβήτηση ο στρατηγικός στόχος της Επαναστατικής Ανατροπής του καπιταλισμού-ιμπεριαλισμού που για την χώρα μας δεν είναι άλλος από την **Επαναστατική Ανατροπή του συστήματος της εξάρτησης και της εκμετάλλευσης, θεωρούμε** πως απομακρύνουν απ' αυτόν τον στόχο και δεν συμβάλλουν απόψεις και πολιτικές κατευθύνσεις που «χτίζουν» από σήμερα την άλλη κοινωνία παρακάμπτοντας το σημείο-κλειδί, αυτό της κατάληψης της πολιτικής εξουσίας από την εργατική τάξη και τους συμμάχους της.

Παράλληλα, στο σήμερα, κόντρα σε υπαρκτές τάσεις υποταγής αλλά και απογείωσης που δυστυχώς ενδημούν σε μια σειρά αριστερές συγκροτήσεις και εκφράζονται μέσα στο κίνημα, θέλουμε να προωθήσουμε τη γραμμή της αντίστασης-διεκδίκησης στην καπιταλιστική επίθεση και την ιμπεριαλιστική βαρβαρότητα, κατεύθυνση που μπορεί να αποκτά υλική υπόσταση μέσα από την κοινή δράση των δυνάμεων της Αριστεράς στα συγκεκριμένα κάθε φορά επίδικα που αναδεικνύει η ταξική πάλη και με στόχο της συσπείρωση του ευρύτερου δυνατού δυναμικού και τη δημιουργία όρων ανατροπών των αντιλαϊκών -αντεργατικών πολιτικών ΕΕ, ΔΝΤ, κεφαλαίου και κυβέρνησης.

Στο πλαίσιο αυτών των κατευθύνσεων, θεωρούμε ότι βρίσκεται σε **άμεση διαλεκτική σχέση** η ανασυγκρότηση του μαζικού εργατικού και λαϊκού κινήματος με τις προσπάθειες οικοδόμησης της επαναστατικής και κομμουνιστικής πρωτοπορίας, ζητήματα που είναι προς κατάκτηση. **Από αυτή την άποψη, κάθε προσπάθεια, όσο «εσωτερική» κι αν εμφανίζεται, θα μπορούσε να συμβάλει στη διαμόρφωση στις μέρες μας καλλίτερων όρων αντιμετώπισης των προβλημάτων που τίθενται σε όλους μας.**

Με αυτές τις σκέψεις, ευχόμαστε έναν εποικοδομητικό χαρακτήρα στις εργασίες του Συνεδρίου σας.

ΚΚΕ (μ-λ), Αθήνα, 1-12-2017

Χαιρετισμός της ΟΚΔΕ

Στο άνοιγμα του 4ου Συνεδρίου του ΝΑΡ

Σύντροφοι του ΝΑΡ, το συνέδριό σας γίνεται σε μια ενδιαφέρουσα και κρίσιμη περίοδο.

Βρισκόμαστε μπροστά σε μια νέα έκρηξη της κρίσης του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος. Παρά τα πλήγματα στην εργατική τάξη, έχουμε αποτυχία των προηγούμενων πολιτικών αντιμετώπισης της κρίσης, επιδείνωση του μακρού κύματος κάμψης, με αποτέλεσμα την απότομη κλιμάκωση των ανταγωνισμών, τον κίνδυνο γενικευμένων πολέμων. Το καπιταλιστικό σύστημα δείχνει τα ιστορικά όριά του με την τρομακτική αύξηση των ανισοτήτων, την αντιδημοκρατική αναδίπλωση, την οικολογική καταστροφή.

Οι ΗΠΑ βρίσκονται σε βαθιά κρίση, όπως δείχνει το «σύμπτωμα» Τραμπ, οι αγώνες στο εσωτερικό τους, οι διεθνείς δυσκολίες τους. Οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές απειλούνται με ιστορική υποβάθμιση, αντιμετωπίζοντας πολιτικές κρίσεις, ισχυρή τάση αποσύνθεσης της ΕΕ, που πλέον οι εργατικές μάζες βλέπουν σαν σφαγείο, ενώ η αντιδραστική «ολοκλήρωσή» της φαίνεται σαν μάχη οπισθοφυλακής. Όλοι οι παραδοσιακοί ιμπεριαλιστές έχουν κενό στρατηγικής απέναντι στην κρίση. Με αποτέλεσμα την αστάθεια, την έκρηξη των ανταγωνισμών «όλων εναντίων όλων». Η άνοδος κύρια της Κίνας, με ισχυρά μπλοκ εναντίον τους, ενισχύει τις ανισορροπίες, την πορεία προς τον πόλεμο. Μόνο ένα νέο επαναστατικό κύμα μπορεί να σταματήσει τις καταστροφές που απειλούνται, να πραγματοποιήσει την ελπίδα για την ανθρωπότητα, τις απελευθερωτικές δυνατότητες της εποχής μας.

Ο ελληνικός καπιταλισμός, παρά τα διαφημιζόμενα success story, είναι μαγκωμένος σε μια κρίση αναπαραγωγής, όπως δείχνει ιδιαίτερα η αποεπένδυση και η μείωση της παραγωγικότητας, υποχωρεί στον διεθνή καταμερισμό εργασίας. Μνημόνια και εσωτερική υποτίμηση δεν αρκούν παρά για να φυτοζωεί, δεν συνιστούν κάποια «αναδιάρθρωση», ένα ηγεμονικό αστικό σχέδιο διεξόδου. Δεν υπάρχει μπροστά μας σταθεροποίηση ή ανάπτυξη, αλλά τεράστια ακόμα ύφεση και ταξική βαρβαρότητα. Γι' αυτό καταπολεμάμε τις απόψεις περί μνημονιακής καθυπόταξη του ελληνικού λαού (όπου πρωτοστατεί ο ρεφορμισμός του ΚΚΕ).

Τα κοινωνικά ερείσματα και η ιδεολογία της αστικής ποιοτικής αδυνατίζουν διαρκώς. Γι'

αυτό καταφεύγει σ' ένα ακόμα πιο αντιδραστικό Κράτος Έκτακτης Ανάγκης. Μπροστά μας βρίσκονται απόπειρες βοναπαρτιστικών λύσεων για να κλείσει το ρήγμα - ένας τεράστιος κίνδυνος, που μεγαλώνει από την ταύτιση του ελληνικού καπιταλισμού με τα αμερικανονατοϊκά σχέδια.

Το εργατικό κίνημα βρίσκεται σε βαθιά, σύνθετη κρίση. Η αστικοποιημένη γραφειοκρατία έχει συνταχθεί με τα Μνημόνια. Το ΠΑΜΕ/ΚΚΕ έχει αποτύχει να παίξει τον ρόλο ενός άλλου πόλου, πέρα από κομματικές καταγραφές. Οι οργανωμένες μορφές βρίσκονται σε κρίση ή αποσύνθεση. Στην Αριστερά απειλείται παγίωση ενός ακραίου κατακερματισμού, μεγαλώνοντας το αδιέξοδο.

Η ανάγκη ενός επαναστατικού κόμματος τίθεται επιτακτικά, καθώς 100 χρόνια από την Οκτωβριανή Επανάσταση ο υποκειμενικός παράγοντας βρίσκεται μάλλον πιο πίσω, παρά τους ελπιδοφόρους αγώνες παγκόσμια. Είμαστε βέβαιοι για τη νίκη της Σοσιαλιστικής Επανάστασης, αλλά δεν μπορεί ειδικά η εργατική πρωτοπορία να προχωρήσει μπροστά χωρίς και μια συνολική επιστροφή στον Επαναστατικό Μαρξισμό: όχι μόνο στο «Κεφάλαιο» του Μαρξ, αλλά και στον μπολσεβικισμό, στο έργο του Λένιν και του Τρότσκι.

Απαιτείται όμως και κατάλληλη πολιτική. Οργάνωση του νέου, πιο σκληρά εκμεταλλευόμενου προλεταριάτου - Ενωτική πολιτική, αρχίζοντας από τον στοιχειώδη συντονισμό και κοινή δράση - Υπεράσπιση ενός επαναστατικού προγράμματος, για την ταξική ανεξαρτησία - Καταπολέμηση κάθε επαναφοράς μιας ΕΑΜικής κουλτούρας, που ιστορικά έχει αποβεί ολέθρια και μ' αυτή χτύπησε ο ΣΥΡΙΖΑ το κοινωνικό-πολιτικό μπλοκ του ΟΧΙ.

Η ΟΚΔΕ έχει αποφασίσει να παλέψει με όλες τις δυνάμεις της γι' αυτό. Ευχαριστούμε για την πρόσκληση και ευχόμαστε καλή επιτυχία στις εργασίες σας.

Χαιρετισμός οργάνωσης ΞΕΚΙΝΗΜΑ

Σύντροφοι-ισσες,

Εκ μέρους της Διεθνιστικής Σοσιαλιστικής Οργάνωσης «Ξεκίνημα» και της Επιτροπής για μια Εργατική Διεθνή (CWI) σας στέλνουμε τους επαναστατικούς χαιρετισμούς και τις ευχές μας για επιτυχία στις εργασίες του Συνεδρίου σας.

Η εποχή της πιο μεγάλης κρίσης του καπιταλιστικού συστήματος είναι μια εποχή διαρκών επιθέσεων στο βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων και όλων των καταπιεσμένων.

Ταυτόχρονα, στην Ελλάδα και διεθνώς, αυτή η εποχή σημαίνει και μεγάλες ευθύνες για το χτίσιμο μιας νέας, μαζικής επαναστατικής Αριστεράς.

Σαν πρώτο βήμα προς αυτή την κατεύθυνση εμείς σαν «Ξεκίνημα» προβάλλουμε την ανάγκη δημιουργίας ενός πόλου της επαναστατικής/μαρξιστικής Αριστεράς. Ένας τέτοιος πόλος θα μπορούσε να αποτελέσει τη «μαγιά» για την δημιουργία μιας νέας, μαζικής επαναστατικής Αριστεράς. Όμως βασική προϋπόθεση για να μπορέσει να προχωρήσει μια τέτοια προσπάθεια είναι η ανάγκη εφαρμογής της τακτικής του ενιαίου μετώπου προς την υπόλοιπη Αριστερά και όλα τα μαχητικά τμήματα του μαζικού κινήματος, στηριγμένης στην πρακτική των Μπολσεβίκων πριν και στη διάρκεια της Ρωσικής Επανάστασης καθώς και στις αποφάσεις της 3ης Διεθνούς στην πρώτη επαναστατική της περίοδο και πριν τον σταλινικό εκφυλισμό της.

Φυσικά η ύπαρξη ενός τέτοιου πόλου δεν σημαίνει την κατάργηση των υφιστάμενων οργανώσεων και κινήσεων της επαναστατικής Αριστεράς. Όμως ταυτόχρονα με την κοινή μας δράση και επεξεργασία θέσεων και δράσεων θα έχουμε την ευκαιρία να συζητήσουμε με συντροφικό τρόπο και τις διαφορές μας με στόχο να βρεθούν όσο το δυνατόν περισσότεροι κοινοί τόποι.

Δεν είναι μυστικό ότι αυτή η συζήτηση γίνεται σε ένα περιβάλλον ήττας για το μαζικό κίνημα και την Αριστερά. Εκτιμούμε ότι η δημιουργία ενός πόλου της επαναστατικής/μαρξιστικής Αριστεράς μπορεί να βοηθήσει καθοριστικά στην αλλαγή αυτού του τοπίου. Κοιτάμε με αισιοδοξία μπροστά, όχι μόνο γιατί εκτιμούμε ότι δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενοι και νέοι έχουν βγάλει σημαντικά συμπεράσματα για τη φύση του καπιταλιστικού συστήματος, αλλά και γιατί την ίδια στιγμή που στην Ελλάδα η ταξική πάλη περνάει μια περίοδο ύφεσης και υποχώρησης, σε μια σειρά άλλες χώρες (ΗΠΑ, Ισπανία, Βρετανία, Ιρλανδία) το μαζικό κίνημα βρίσκεται σε άνοδο – μια διαδικασία που αναπόφευκτα κάποια στιγμή θα αντανakλαστεί και στη χώρα μας.

Όπως αναφέραμε και προηγουμένως, θεωρούμε ότι οι διαφορές μεταξύ των δυνάμεων της μαρξιστικής/επαναστατικής Αριστεράς πρέπει να συζητιούνται με ευθύ και συντροφικό τρόπο. Ένα από τα ζητήματα που πολύ μας έχει απασχολήσει τα τελευταία χρόνια είναι αυτό της τακτικής του Ενιαίου Μετώπου.

Σαν «Ξεκίνημα» θεωρούμε πως μαζί με το καθήκον του χτισίματος ενός πόλου της μαρξιστικής/επαναστατικής Αριστεράς είναι απαραίτητο να αναμετρηθούμε με την ανάγκη χτισίματος του πιο πλατιού μετώπου του συνόλου των δυνάμεων της Αριστεράς (επαναστατικής και ρεφορμιστικής) πάνω καταρχήν στις μάχες του κινήματος, αλλά ακόμη και σε πολιτικό/εκλογικό επίπεδο. Πιστεύουμε πως τα δυο αυτά καθήκοντα δεν έρχονται σε αντίφαση. Αντίθετα, όσο το πλατύ ενιαίο μέτωπο της Αριστεράς προχωρά τόσο θα δυναμώνουν οι αγώνες και η αυτοπεποίθηση του κινήματος, δημιουργώντας ένα πιο ευνοϊκό περιβάλλον για το χτίσιμο μιας επαναστατικής Αριστεράς.

Από την άλλη, όσο η υπόθεση του πόλου της επαναστατικής Αριστεράς προχωρά, τόσο θα μπορούμε με καλύτερους όρους να παλεύουμε στα πλαίσια του ευρύτερου μετώπου.

Σας ευχόμαστε ξανά κάθε επιτυχία στις εργασίες του Συνεδρίου σας.

Χαιρετισμός του ΣΕΚ

Στο 4ο Συνέδριο του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Η περίοδος που καλούμαστε να δράσουμε ως επαναστάτες/τριες είναι γεμάτη με προκλήσεις και ευκαιρίες. Η κρίση των “από πάνω” όχι μόνο δεν έχει τελειώσει, αλλά αντίθετα, γινόμαστε μάρτυρες του απλώματός της από την οικονομία στην πολιτική.

Τελευταία χρονικά, αν και όχι σε σημασία, εκδήλωση αυτής της πραγματικότητας είναι τα αποτελέσματα των γερμανικών εκλογών. Ο ένας από τους δυο πόλους της “ανασυγκρότησης” της ΕΕ μπαίνει σε μια παρατεταμένη πολιτική κρίση, την στιγμή που ο άλλος, το “φαινόμενο Μακρόν” ήδη ξεθωριάζει.

Η εικόνα ενός συστήματος που παγκόσμια πάει στα τυφλά από τη πολιτική κρίση στην επόμενη, είναι από μόνη της μια έμπρακτη διάψευση της προπαγάνδας της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ για “επιστροφή στην κανονικότητα”. Η κυβέρνηση Τσίπρα που θέλει να θυσιάσει εργατικά δικαιώματα και ζωές στο βωμό των μνημονιακών δεσμεύσεων, δεν έχει πίσω της την κρίση, αλλά μπροστά της.

Αυτή την εκτίμηση τη χρειαζόμαστε για να μπορέσει η δικιά μας, αντικαπιταλιστική και

επαναστατική Αριστερά να πάρει θαρρετά τις απαιτούμενες πρωτοβουλίες. Όταν ξεκινούσαμε εννιά χρόνια πριν το εγχείρημα της ANΤΑΡΣΥΑ πολλές ήταν οι φωνές, εδώ και διεθνώς, που μας καταλόγιζαν είτε υπεραισιοδοξία είτε σεχταρισμό.

Διαψεύστηκαν. Σήμερα, η ANΤΑΡΣΥΑ γίνεται σημείο αναφοράς για τη διεθνή Αριστερά και τα κινήματα, για τις αντιστάσεις των εργαζόμενων και της νεολαίας που αναζητούν αριστερή εναλλακτική απέναντι στη χρεοκοπία του ΣΥΡΙΖΑ.

Μπορούμε να ανταποκριθούμε σε αυτή την πρόκληση; Η απάντηση είναι ένα emphaticό ναι! Παίρνοντας ενωτικές πρωτοβουλίες σε όλα τα μέτωπα της ταξικής πάλης. Από την οργάνωση των εργατικών αντιστάσεων ενάντια στο μνημονιακό σφαγείο, μέχρι τους αντιφασιστικούς και αντιρατσιστικούς αγώνες που αποκτάνε ιδιαίτερη και αναβαθμισμένη κρισιμότητα όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και παγκόσμια.

Επιμένοντας ταυτόχρονα, στην επικαιρότητα του επαναστατικού δρόμου, στο ρεαλισμό της αντικαπιταλιστικής ανατροπής. Σήμερα, όταν ολόκληρες εργατογειτονίες καταστρέφονται ενώ δισεκατομμύρια πάνε για τους τραπεζίτες και τους εξοπλισμούς, αυτός ο δρόμος “μιλάει” στις εμπειρίες και τις ιδέες της εργατικής τάξης και της νεολαίας. Καθήκον δικό μας είναι να συνδέσουμε την οργή που φουντώνει καθημερινά εξαιτίας της δεξιάς κατρακύλας του ΣΥΡΙΖΑ, με τις διεκδικήσεις του αντικαπιταλιστικού μεταβατικού προγράμματος της ANΤΑΡΣΥΑ και την προοπτική που ανοίγει.

Η πορεία προς την 4η Συνδιάσκεψη της ANΤΑΡΣΥΑ θα είναι η ευκαιρία για ένα πλατύ, συντροφικό διάλογο γι’ αυτά τα ζητήματα και εφαλτήριο για το ξεδίπλωμα των πρωτοβουλιών μας στο κίνημα. Με στόχο να αναδείξουμε την ANΤΑΡΣΥΑ σε ακόμα μεγαλύτερο πόλο έλξης και συσπείρωσης για χιλιάδες αγωνιστές που αναζητούν εναλλακτική προοπτική στη μεγαλύτερη κρίση του καπιταλισμού, πέρα και έξω από τα όρια και τα αδιέξοδα της ρεφορμιστικής διαχείρισης. Το συνέδριό σας μπορεί να συμβάλει αποφασιστικά σε αυτή την κατεύθυνση.

Τα χρόνια που πέρασαν έχουμε βαδίσει μαζί σε σκληρές και όμορφες μάχες. Θα συνεχίσουμε να το κάνουμε, μέχρι τη νίκη!

Με συντροφικούς χαιρετισμούς,

Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

Χαιρετισμός της ΑΡΙΣ

Χαιρετισμός στο 4ο Συνέδριο του NAP

Αγαπητοί σύντροφοι, καλωσορίζουμε το Συνεδριό σας και σας ευχόμαστε καλή επιτυχία στις εργασίες σας.

Εκτιμούμε ότι έρχεται σε μία στιγμή που οι αντικαπιταλιστικές αριστερές δυνάμεις καλούνται να τοποθετηθούν σε μία σειρά κρίσιμων ζητημάτων σχετικά με τη δράση και την προοπτική τους, σε μία περίοδο που ορίζεται στο πλαίσιο της καπιταλιστικής κρίσης στη σφαίρα της παραγωγής, των μεταβολών στην ιμπεριαλιστική αλυσίδα αλλά και ειδικότερα της κρίσης του ελληνικού καπιταλισμού. Κρίσης, που όπως πολύ σωστά έχει διατυπωθεί μεταβιβάζεται στις πλάτες των εργατικών και λαϊκών στρωμάτων, αναιρώντας μία σειρά κοινωνικών κατακτήσεων και που αξιοποιείται για να μεταβάλει δραματικά το συσχετισμό δύναμης προς όφελος του κεφαλαίου.

Σε αυτή τη συγκυρία οι αντικαπιταλιστικές δυνάμεις με αναφορά στην επαναστατική τομή και κομμουνιστική προοπτική, καλούνται να τοποθετηθούν πάνω στο κεντρικό ζήτημα της αντίθεσης κεφαλαίου εργασίας και των ειδικών μετασχηματισμών της σε σχέση με κεντρικά ζητήματα τα οποία κατά την εκτίμησή μας σε προτεραιότητα της εποχής αποτελούν:

- 1.** Η θέση απέναντι στο κράτος, την κρατική βία και την εξουσία. Η αναγκαιότητα να χτιστούν συλλογικότητες και δράσεις προστασίας και αντι-βίας των εργατικών και λαϊκών στρωμάτων από τους κοινούς μηχανισμούς εργοδοσίας και κρατικών μηχανισμών.
- 2.** Η τοποθέτηση απέναντι στην εξουσία και τον αριστερό κοινοβουλευτισμό από τη μεριά της απόρριψης και όχι της συνδιαλλαγής.
- 3.** Η ενοποίηση των επιμέρους κατακερματισμών και διαιρέσεων που παράγονται στον καπιταλισμό και αντανakλώνται σε κινήματα και δράσεις όπως τα ζητήματα της καταστροφής του περιβάλλοντος, των ανθρωπίνων και κοινωνικών δικαιωμάτων, τα κινήματα των ταυτοτήτων, καθώς και άλλων επιμέρους θεματικών δράσεων κάτω από τη κύρια αντίθεση κεφαλαίου εργασίας.
- 4.** Το ζήτημα της αναγκαίας οικοδόμησης των όρων που θα οδηγήσουν στην πολιτική πρωτοπορία που θα αναζητά την διαλεκτική σχέση με την τάξη και τα λαϊκά στρώματα, θα παλεύει από το εσωτερικό τους για τη μεταβολή των συσχετισμών στην εργασία, τη συντριβή του κράτους, το άνοιγμα του επαναστατικού δρόμου και το σοσιαλιστικό

μετασχηματισμό.

Από το σημείο αυτό βρισκόμαστε μακριά. Οι παραπάνω θέσεις δεν αποτελούν κεκτημένο και είναι διακύβευμα αν η επαναστατική Αριστερά θα επιμείνει στον δικό της δρόμο. Απέχουμε με κοινωνικούς όρους δυναμικής και μηχανισμών του δρόμου διείσδυσης στα εργατολαϊκά στρώματα, απέχουμε στο πεδίο της θεωρίας και του αναγκαίου προγράμματος. Απέχουμε και στο πεδίο των πολιτικών όρων και συσπείρωσης δυνάμεων ώστε να διαβούμε αυτό το μονοπάτι με καλύτερες προϋποθέσεις και προοπτικές.

Αναμένουμε από το Συνέδριο του ΝΑΡ να συμβάλει με την σαφήνεια και την καθαρότητα που απαιτούν οι καιροί με την πολιτική του απόφαση στην κατεύθυνση αυτή.

Σας ευχόμαστε κάθε επιτυχία στις εργασίες σας.

ΑΡΙΣ, 1/12/2017

Χαιρετισμός Της Ενωτικής Πρωτοβουλίας Παρέμβασης και Διαλόγου

Προς τους συνέδρους του 4ου Συνεδρίου του Νέου Αριστερού Ρεύματος για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Αγαπητοί σύντροφοι και συντρόφισσες,

Ως ΕΠΠΔ θέλουμε να σας ευχηθούμε κάθε επιτυχία στο συνέδριό σας. Γνωρίζετε φυσικά πως οι εργασίες και τα αποτελέσματά του αναμένονται με ιδιαίτερο ενδιαφέρον από όλους τους αγωνιστές της αριστεράς και ιδιαίτερα του Μετώπου της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Το Συνέδριό σας πραγματοποιείται σε μια πολύ δύσκολη συγκυρία. Ζούμε την, χωρίς όρια, επίθεση των δυνάμεων του κεφαλαίου που επιδιώκει να ξεπεράσει τη βαθιά κρίση του συνθλίβοντας την εργατική τάξη και το σύνολο των εργαζομένων με τον πόλεμο, τον φασισμό και την κοινωνική εξαθλίωση. Στη χώρα μας η πολιτική των μνημονίων και η πλήρης υποταγή στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς που ακολουθεί η αντιλαϊκή κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ΑΝΕΛ οδηγούν σε καταβράθρωση το βιοτικό επίπεδο του λαού και εγκυμονούν κινδύνους για την ειρήνη στην περιοχή. Την ίδια στιγμή η αριστερά και το λαϊκό - εργατικό κίνημα βιώνουν μια βαθιά πολιτική ήττα. Η ανασυγκρότηση και η αντεπίθεσή τους για την ανατροπή αυτής της κατάστασης είναι όρος επιβίωσης για το λαό μας.

Στον μεγάλο αυτόν αγώνα καταλυτικός θα είναι ο ρόλος του μετώπου μας, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που και αυτή δεν είναι αλώβητη από την συνολική κρίση και υποχώρηση της αριστεράς. Σε αυτές τις κρίσιμες στιγμές η ανάγκη της ενότητας της είναι επιτακτική. Τα δύο μεγάλα όπλα που έκαναν την ΑΝΤΑΡΣΥΑ το πιο επιτυχημένο εγχείρημα στο χώρο της επαναστατικής, ριζοσπαστικής αριστεράς, η μετωπική γραμμή και το μεταβατικό πρόγραμμα, είναι τα πολύτιμα στηρίγματα και για το σήμερα. Με την εμβάθυνση του προγράμματος, την προσαρμογή του στις νέες συνθήκες ώστε να εκφράσει και να ενώσει την πλειοψηφία των εργαζομένων βάζοντας στο κέντρο τις ανάγκες τους. Με την επιδίωξη της κοινής δράσης όλων των μαχόμενων ριζοσπαστικών δυνάμεων του κινήματος στον αγώνα για την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής του κεφαλαίου και των κυβερνήσεών του. Με την προσπάθεια για την πολιτική συνεργασία των μαχόμενων αντικαπιταλιστικών, ριζοσπαστικών αριστερών δυνάμεων που θα αποτελέσει το στήριγμα των αγώνων του λαού και θα τους συνολοποιεί στην προοπτική της αντικαπιταλιστικής ανατροπής. Στον τιτάνιο αυτό αγώνα η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα πρέπει να πρωτοστατήσει υπερβαίνοντας τις αδυναμίες της και υπερβαίνοντας τελικά και τον εαυτό της συμβάλλοντας σε νέες συνθέσεις, συναντώντας μέσα από τις μάχιμες κοινωνικές διεργασίες χιλιάδες και χιλιάδες αγωνιστές και διάσπαρτες δυνάμεις που αναζητούν στις ίδιες κατευθύνσεις.

Συντρόφισσες και σύντροφοι

100 χρόνια από την έφοδο στον ουρανό, η συζήτηση για την πορεία του κομμουνιστικού κινήματος και το σύγχρονο περιεχόμενό του αναγκαίου προγράμματος φουντώνει από τους άνεμους των τεκτονικών κοινωνικών αλλαγών. Η ανάγκη ενός σύγχρονου κομμουνιστικού κόμματος που θα αφομοιώσει όλες τις μεγάλες αλλά και τις τραγικές εμπειρίες, υπερβαίνοντας διαλεκτικά όλα τα ηττημένα μοντέλα, πηγάζει από κάθε πόρο της κοινωνίας, αδήριτη ανάγκη για τις μεγάλες συγκρούσεις που όλοι αισθάνονται πως έρχονται. Είναι προφανές πως η πορεία δε θα είναι εύκολη, δεν χωρούν σε αυτήν ακλόνητες, αντιδιαλεκτικές βεβαιότητες. Αντίθετα, χωρά κάθε αγωνιστής και αγωνίστρια, κάθε ρεύμα με κομμουνιστική αναφορά που θέλει να συμβάλλει. Η πρώτη μεγάλη νίκη θα είναι η συγκέντρωση όλων των δυνάμεων που βρίσκονται από την δική μας πλευρά του χαρακώματος. Από τα δικά τους φυλάκια, με τα δικά τους γράμματα πάνω στις κόκκινες σημαίες όμως πάντα από την δική μας πλευρά και πάντα με κόκκινες σημαίες. Να συγκεντρώσουμε όλα τα πυρά μας προς την άλλη πλευρά, προς τον αμείλικτο ταξικό εχθρό, αυτό είναι το πρώτο καθήκον μας.

Καλή δύναμη και καλούς αγώνες σύντροφοι και συντρόφισσες, όπως όλα τα προηγούμενα χρόνια έτσι και στα μεγάλα χρόνια που έρχονται, μαζί θα περπατάμε.

Ενωτική Πρωτοβουλία Παρέμβασης και Διαλόγου (τάση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ)

Χαιρετισμός του ΕΚΚΕ

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Το 4ο συνέδριό σας πραγματοποιείται σε μια περίοδο που χαρακτηρίζεται από την όξυνση όλων των αντιθέσεων του καπιταλιστικού κόσμου.

Η παρατεταμένη δομική κρίση του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής, οι οξυμένες περιοδικές κρίσεις του -παρά κάποιες πρόσκαιρες αναιμικές ανακάμψεις τους - δυναμιτίζουν τα θεμέλιά του. Η εντατικοποίηση της εκμετάλλευσης της ζωντανής εργασίας, η καταλήστευση των πλουτοπαραγωγικών πηγών των φτωχών κρατών και λαών, η καταστροφική υπερεκμετάλλευση της φύσης, οδηγεί σε τεράστιες κοινωνικές αναταραχές και περιβαλλοντικές καταστροφές. Η όξυνση των αντιθέσεων ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές χώρες, αλλά και η όξυνση των τοπικών αντιθέσεων και η ανάδυση τοπικών ηγεμονιστικών δυνάμεων υποκινούμενες από τον ιμπεριαλισμό, απειλούν με γενίκευση των πολεμικών συγκρούσεων.

Οι δυνάμεις, κοινωνικές και πολιτικές, που θα μπορούσαν να ανατρέψουν το ζοφερό σκηνικό, εξακολουθούν να είναι διασπασμένες, κατακερματισμένες. Σημαντικό στοιχείο για να ξεπεράσουμε αυτήν την κατάσταση είναι η κοινή δράση και η μετωπική συμπόρευση πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων. Σε μεγάλο βαθμό οι δυνάμεις μας το έχουν κατακτήσει μέσα στους ταξικούς αγώνες της εποχής μας και στα πολιτικά μέτωπα της ριζοσπαστικής και κομμουνιστικής αριστεράς, όπως ήταν η Μαχόμενη Αριστερά και το ΜΕΡΑ χθες, τα πολιτικο-συνδικαλιστικά σχήματα στους εργασιακούς χώρους, στις σχολές και στις γειτονιές και - ξεπερνώντας αλλοτινές αδυναμίες - η αναβαθμισμένη πολιτικά και οργανωτικά ΑΝΤΑΡΣΥΑ σήμερα.

Άλλωστε, η κατάκτηση της γνώσης για την ανατροπή του καπιταλισμού, απαιτεί την πρακτική δραστηριότητα, που μετασχηματίζει την πραγματικότητα. Τότε μόνο η συνείδηση θα μπορεί να αντανακλά σωστά τα αντικειμενικά φαινόμενα και πράγματα. Όποιος αποσπάται από την πράξη καμιά σίγουρη γνώση δεν μπορεί να αναπτύξει.

Μόνο με βάση τα αποτελέσματα της κοινωνικής πρακτικής μπορούμε να προσδιορίσουμε, αν η ίδια η γνώση είναι σωστή, αν μπορεί να οδηγήσει στον καθορισμένο στόχο.

Συντρόφισσες και σύντροφοι, παρακολουθούμε με ενδιαφέρον τη συζήτηση με αφορμή τις θέσεις του φετινού σας συνεδρίου που περιλαμβάνει και τον πλούσιο διάλογο, που προηγήθηκε του συνεδρίου, για τη δημιουργία ενιαίου πολιτικού φορέα.

Οι αναζητήσεις μας έχουν κοινό παρονομαστή την ανεύρεση του δρόμου για την επαναστατική ανατροπή του καπιταλισμού, την επαναστατική ανασυγκρότηση-αναγέννηση του εργατικού και του κομμουνιστικού κινήματος, την αποδέσμευση των λαϊκών μαζών από το ρεφορμισμό και τις διάφορες θεωρίες υποταγής της εργατικής τάξης, του προλεταριάτου στο κεφάλαιο.

Σε αυτό, η εμφάνιση του πολιτικού σας ρεύματος σε αντιπαράθεση και ρήξη με το ρεφορμιστικό εκφυλισμό του λεγόμενου «ΚΚΕ», με την καπιταλιστική παλινόρθωση και κατάρρευση των καθεστώτων του λεγόμενου «υπαρκτού σοσιαλισμού», έχει πολλά να προσφέρει.

Να διαψεύσει ανιστόρητες απόψεις περί «λάθους της ιστορίας». Να αντιπαρατεθεί στον συνολικό μηδενισμό των αγώνων και της ιστορίας του. Να δηλώσει περήφανο για το επαναστατικό παρελθόν του: την Παρισινή Κομμούνα, το Μεγάλο Κόκκινο Οκτώβρη στη Ρωσία, την Κινέζικη Επανάσταση, τις επαναστάσεις και αντι-ιμπεριαλιστικούς αγώνες σε Κούβα, Βιετνάμ και αλλού, αλλά και την εποποιία του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ-ΔΣΕ. Να πιάσει το νήμα της επαναστατικής ιστορίας του τόπου μας και να τον συνεχίσει νικηφόρα στο σήμερα.

Ειδικά μετά την ήττα των μεγάλων Επαναστάσεων του περασμένου αιώνα δεν υπάρχουν εύκολες απαντήσεις, για το τι έφταιξε και το πώς θα προχωρήσουμε προς τα μπρος.

Δυστυχώς, μπροστά σε αυτήν την κατάσταση, δε σπανίζουν και στη δική μας αριστερά, αφενός ατεκμηρίωτες θέσεις, αφετέρου η απογοήτευση που δεν έχει χώρο στις γραμμές των επαναστατών.

Μπορεί τα συμπεράσματά μας να μην είναι πάντα κοινά, όμως στις βασικές πλευρές που αφορούν τη δράση των προλεταριακών μαζών απέναντι στο κεφάλαιο και τον ιμπεριαλισμό υπάρχει μια ταύτιση όσο αφορά τις κυρίαρχες επιλογές του κεφαλαίου όπως η ΕΕ, το Ευρώ, το ΝΑΤΟ, αλλά ακόμα περισσότερο στην διαπίστωση ότι ΔΕΝ ΠΑΕΙ ΑΛΛΟ και την αναγκαιότητα - που σήμερα φαντάζει πιθανή - ΝΑ ΠΑΕΙ ΑΛΛΙΩΣ! ενάντια στην καπιταλιστική βαρβαρότητα, σε σοσιαλιστική-κομμουνιστική προοπτική.

Σ' αυτή τη βάση των κοινών μας στόχων, της κοινής μας προοπτικής, των προβληματισμών

και αναζητήσεων, στην κατεύθυνση της ταξικής ενότητας της εργατικής τάξης, στην προοπτική της ενότητας της επαναστατικής θεωρίας με την πράξη, για την ενότητα των δυνάμεων της επαναστατικής και κομμουνιστικής αριστεράς, ελπίζουμε και ευχόμαστε την επιτυχή έκβαση των εργασιών του 4ου συνεδρίου σας.

Ε.Κ.Κ.Ε., 1/12/2017

Χαιρετισμός της ΟΚΔΕ-Σπάρτακος

Στο 4ο Συνέδριο του NAP

Συντρόφισσες και σύντροφοι

σας μεταφέρουμε τους θερμούς, συντροφικούς και ειλικρινείς χαιρετισμούς της ΟΚΔΕ-Σπάρτακος στο 4ο Συνέδριο του NAP.

Από τη στιγμή της δημιουργίας του, μέσα από την ρήξη με τον ρεφορμισμό του ΚΚΕ, θεωρούσαμε πάντα το NAP οργανικό συστατικό του χώρου στον οποίο ανήκει και η ΟΚΔΕ - Σπάρτακος. Ενός χώρου που μπορεί να αποκαλείται «αντικαπιταλιστική», «εξωκοινοβουλευτική» ή «άκρα» αριστερά, για εμάς ωστόσο είναι ουσιαστικά ο χώρος των οργανώσεων που μάχονται για την ανατροπή του καπιταλισμού με τα εργαλεία του επαναστατικού μαρξισμού. Ο χώρος αυτός, παρά την ανομοιογένεια και τις δυσκολίες του, είναι σε αυτή τη χώρα υπαρκτός, με ένα ορισμένο κοινωνικό βάρος και επιρροή στην εργατική τάξη, και έχει παίξει κρίσιμο ρόλο στα κινήματα όλων των τελευταίων δεκαετιών, αλλά και ειδικότερα των τελευταίων χρόνων, από την εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008 και τα χρόνια των μεγάλων απεργιών ενάντια στα μνημόνια, έως και τους δύσκολους, αλλά συνεχιζόμενους, αγώνες σήμερα.

Δεδομένης της σημασίας του χώρου αυτού, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι μια εξαιρετικά σημαντική κατάκτηση. Παρά τα πολιτικά λάθη και την οργανωτική της ανεπάρκεια, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει κατορθώσει να ταυτιστεί με το κοινωνικό ρεύμα των πιο αγωνιστικών στοιχείων ανάμεσα στους εργαζομένους και τις εργαζόμενες, την νεολαία, τους καταπιεσμένους και τις καταπιεσμένες από τον καπιταλισμό, το κράτος του και όλους τους θεσμούς. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ξεπερνά κατά πολύ το βάρος καθεμίας από τις οργανώσεις που συμμετέχουν σε αυτή, και θα ήταν αυταπάτη για οποιαδήποτε οργάνωση να πιστεύει ότι αν την εγκαταλείψει ή αν ακολουθήσει ανεύθυνα σχέδια κατάργησης ή «υπέρβασής» της θα μείνει αλώβητη.

Παλιότεροι σύμμαχοι ανακάλυψαν αυτή την αλήθεια μέσα από την πικρή τους εμπειρία, όταν προσδέθηκαν σε άλλα πολιτικά άρματα, που δεν έχουν σχέση με την αντικαπιταλιστική αριστερά.

Τα χρόνια της συνύπαρξης μέσα στην ANΤΑΡΣΥΑ, μέσα από τις συμφωνίες και τις διαφωνίες, ακόμα και τις συγκρούσεις, έφεραν τις οργανώσεις μας πολύ πιο κοντά.

Έκαναν τα μέλη μιας πιο έμπειρα, μέσα από την καθημερινή αλληλεπίδραση με αγωνιστές και αγωνίστριες άλλων ρευμάτων. Το NAP και η ΟΚΔΕ-Σπάρτακος γνωρίζονται σήμερα πολύ καλύτερα από ό,τι 10 χρόνια πριν. Μπορούν καλύτερα να οργανωθούν μαζί στο δρόμο, μπορούν και να συνομιλήσουν σε πιο ειλικρινή, ανοιχτή και σοβαρή βάση.

Δεν αντιστοιχούν σε αυτές τις σχέσεις τυπικοί χαιρετισμοί. Αντιστοιχεί συζήτηση, συμφωνία σε όσα μπορούν να συμφωνηθούν, ειλικρινής κριτική σε όσα δεν μπορούν.

Διαβάσαμε με προσοχή τις προτεινόμενες θέσεις και παρακολουθούμε με ενδιαφέρον τις διαδικασίες σας. Εκτιμούμε την αφοσίωση στο σχέδιο για μια ανεξάρτητη αντικαπιταλιστική αριστερά, και την αντίθεση στα σχέδια σύμπλευσης με τον ρεφορμισμό, που στη χώρα μας αλλά και διεθνώς είναι υπεύθυνα για πολυάριθμες καταστροφές. Εκτιμούμε την γραμμή που τραβάει τους αγώνες μέχρι το τέλος. Εκτιμούμε την καθαρή στάση αντιπολίτευσης σε μια αστική κυβέρνηση, με σοσιαλδημοκράτες και ακροδεξιούς υπουργούς, όπως είναι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Εκτιμούμε τις σημαντικές προόδους στα θέματα αντιμετώπισης του φασισμού, της γυναικείας καταπίεσης, των αγώνων των ΛΟΑΤΚΙ για απελευθέρωση.

Βλέπουμε με ενδιαφέρον την προσπάθεια για έναν απολογισμό των κινημάτων από το 2010 μέχρι τώρα, καθώς και των στρατηγικών που εκδιπλώθηκαν μέσα σε αυτούς, συμφωνώντας ή διαφωνώντας σε διάφορα σημεία.

Βλέπουμε επίσης με ενδιαφέρον το άνοιγμα της συζήτησης για τα επαναστατικά κόμματα που χρειαζόμαστε σήμερα. Τέτοια κόμματα έλειψαν από τους μεγάλους αγώνες και τις εξεγέρσεις της εποχής της κρίσης. Ωστόσο, το πρόβλημα του επαναστατικού κόμματος είναι κυρίως πολιτικό, και όχι οργανωτικό. Δεν έχει να κάνει με μια διακήρυξη, η οποία είναι αδύνατο να υπερπηδήσει τις πολιτικές και προγραμματικές διαφωνίες ή ασάφειες.

Μέσα στα 9 χρόνια της ANΤΑΡΣΥΑ, διαμορφώσαμε μια διαφορετική άποψη από το NAP σε σχέση με το θέμα των πολιτικών συνεργασιών. Πιστεύουμε στην πλατιά συνύπαρξη όλων των αγωνιστικών δυνάμεων μέσα στο κίνημα, αλλά και στην πλήρη αυτοτέλεια των αντικαπιταλιστικών και επαναστατικών δυνάμεων σε πολιτικό και οργανωτικό επίπεδο. Με

αυτή τη λογική, διαφωνήσαμε με τη ΜΑΡΣ και με τη λογική της πολιτικής συνεργασίας «με ευρύτερες δυνάμεις της ανατροπής». Διαφωνήσαμε με την πρόταση εκλογικής συνεργασίας προς τη ΛΑΕ το 2015. Είναι θετικό ότι η προοπτική μιας παρόμοιας πρότασης στο μέλλον απομακρύνεται.

Δηλώνουμε τη διάθεση να συμβάλουμε με πιο συγκεκριμένες τοποθετήσεις, με αφορμή τα αποτελέσματα του συνεδρίου του ΝΑΡ. Οι διαφωνίες μας δεν αναιρούν τον βαθύ σεβασμό στους συντρόφους και τις συντρόφισσες του ΝΑΡ, με τους οποίους και τις οποίες παλεύουμε κάθε μέρα μαζί. Οι συμφωνίες μας μας χαροποιούν ιδιαίτερα.

Ελπίζοντας ο χαιρετισμός μας να είναι ουσιαστικός και όχι τυπικός, ευχόμαστε στο ΝΑΡ ένα δημιουργικό συνέδριο, και δηλώνουμε τη δέσμευσή μας σε ένα πολιτικό σχέδιο που είναι, στα βασικά του στοιχεία, κοινό.

ΟΚΔΕ-Σπάρτακος